

«Έργον δὲ Μοναχῶν, μὴδὲ τὸ τυκὼν ἀνέχεσθαι καὶ ναυτομείσθαι τὸ Εὐαγγέλιον».

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἔκδοσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΕΤΟΣ Γ

Μάιος - Ιούνιος 1996

Ἀρ. Φύλλου 18 (56)

ΟΤΑΝ ΤΑ ΔΕΚΑΝΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΤΙΚΑ...

Ἀπάντησις πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος»

Κύριε Διευθυντά,
πολλάκις ἡ ἐφημερίδα σας ἔχει ἐλέγξει τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ πάτριον ἑορτολόγιον. Πολλάκις ἔχει συνεργασθῇ μετὰ τῶν διωκτῶν καὶ κατηγορῶν του. Δικαίωμά σας, βεβαίως, ἀφοῦ πιστεύετε ὅτι οἱ παλαιομερολογῖται εἶναι «ἐκτὸς ἐκκλησίας»!.. Τὸ ζητούμενον εἶναι, ἐὰν ἔχετε δίκαιον ἐνεργοῦντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ μάλιστα, ἐὰν ὀρθοτομήτε τὸν λόγον τῆς ὀρθοδόξου ἀληθείας.

Στὸ φύλλο τῆς 17.5. τοῦ Ο.Τ. με ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκλιπαρεῖ» με κατηγορεῖτε ὅτι «ἐξακολουθητικῶς βάλλω κατὰ τοῦ γνωστοῦ θεολόγου κ. Νικ. Σωτηροπούλου». Διὰ νὰ ἀποδείξετε δὲ πόσον «ἐπιπόλαιος, ἐμπαθὴς καὶ ἄδικος» εἶμαι, ἀναφέρεσθε σὲ ἄρθρο τοῦ περιοδικοῦ μου «Ὁ Ἀγιορεῖτης» Αὐγ. '95, ὅπου σ' ἓνα σημεῖον γράφω, ἀναφερόμενος στὸν κ. Ν. Σωτηρόπουλον: «...ἐκλιπαρεῖ τὸν ἀρχαιοκουμενιστὴν Βαρθολομαῖον νὰ τοῦ ἄρῃ τὸν ἀφορισμόν». Αὐτὸ γιὰ σᾶς ἀποτελεῖ ψεῦδος καὶ «διαστροφή» τῆς ἀληθείας, ἀκριβῶς διότι «εἰς τὴν καρδίαν μου ἐμφωλεύει ἡ ἐμπάθεια». Ἄς ἴδωμεν ὁμως τὰ πράγματα με τὴν σειρά τους.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1994 ἔγραφα εἰς τὸν «Ἀγιορεῖτην». «Ὡς γνωστόν, τὸν Δεκ. τοῦ 1993 Σύνοδος συνελθούσα στὸ Φανάρι με τὸ καινοφανὲς ὄνομα «μείζων καὶ ὑπερτελής, μετὰ τῶν ἄλλων ἀντικανονικῶν δραστηριοτήτων τῆς ἀφώρισε καὶ τὸν γνωστόν θεολόγον κ. Ν. Σωτηρόπουλον, ἐπειδὴ σωστὰ ἐνεργῶν, ἤλεγξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας Στυλιανὸν διὰ τὰς γυμνῇ τῇ κεφαλῇ κηρυττομένας αἱρέσεις του. Περὶ τοῦ ἀδίκου αὐτοῦ ἀφορισμοῦ ἐγράφησαν ἱκανὰ καὶ ἐπιτυχῇ εἰς τὸν θρησκευτικὸν τύπον... Ὅλα τὰ κείμενα καταδικάζουν τὴν πράξη αὐτὴ τῆς Συνόδου διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἰδιαιτέρως λόγῳ τῆς ἄνευ ἀπολογίας καταδίκης τοῦ ἀνιδιοτελοῦς ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου.» «Ναί, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὡμολόγησε ἐλέγξας τὸν Στυλιανὸν καὶ ἀπέδειξε ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Χριστόν! Αὐτός, ἓνας λαϊκός, ἀπεδείχθη πῶς εὐαίσθητος στὰ τῆς πίστεώς μας ἀπὸ ἓνα ὀλόκληρον Ἅγιον Ὅρος!»

Διακρίνετε, κ. Διευθυντά, ἐμπάθεια καὶ ἀδικία στὰ

ἀνωτέρω; Τὸν ἐπήνεσα καὶ ὕψωσα ὑπεράνω τῶν Μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους! Τί ἄλλο θέλετε;

Ἐάν στὸ τεῦχος Ἰουνίου τοῦ '95 τὸν ἤλεγξα, τοῦτο ἔπραξα κατόπιν τῶν ὅσων ἀντιπαραδοσιακῶν ἐκήρυξε στὸν Καναδᾶ, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ τύχω ἀπαντήσεώς του... Ἄντ' αὐτοῦ, με ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς ἐμὲ τὸν ὑπερασπίσθη ὁ Σύλλογος «Μ. Ἀθανάσιος» τοῦ Τορόντο. Ἀνῆρέσαμε καὶ αὐτῶν τὰ γραφόμενα, χωρὶς νὰ τύχωμεν ἀνταπαντήσεως... Τὴν κατ' ἐμοῦ ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀνωτέρω συλλόγου, καίτοι ἀναιρεθεῖσα, τὴν ἐδημοσίευσε ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν» τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, χωρὶς ὁμως νὰ δημοσιεύσῃ, ὥς ὥφειλε, καὶ τὴν ἀναίρεσίν της, καίτοι τὸ ἐξήτησα ἀπὸ τὸν κ. Σωτηρόπουλο δι' ἐπιστολῆς μου!

Σχετικῶς δὲ με τὸ «ἐκλιπαρεῖ» ποῦ τόσο σᾶς ἐξώργισε, σημειῶνω τὰ ἑξῆς. Ἐπιτρέπεται μετὰ ἀπὸ τόση οἰκουμενιστικὴ δραστηριότητα τοῦ πατριάρχου νὰ τοῦ γράφῃ ὅτι: «Ἐκτιμῶ καὶ Σᾶς ὡς λόγιον, ἱκανὸν καὶ δραστήριον Πατριάρχην»; Ποία δραστηριότητά του συνεκίνησε τὸν κ. Σωτηρόπουλον; Ἡ ἀναγνώρισις τῶν Δυτικῶν αἱρέσεων ὡς Ἐκκλησιῶν ἤδη ἀπὸ τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του καὶ πολλάκις ἐν συνεχείᾳ διὰ διαφόρων προσφωνήσεών του; Ἡ ἐξίσωσις Ὁρθοδοξίας καὶ παπισμοῦ ποῦ ὑπέγραψαν οἱ ὑποτακτικοὶ του στὸ Λίβανον, ἢ ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἱερῶν Κανόνων ὡς «τειχῶν αἰσχύους» ἀπὸ τὸν ἀνθέλληνα προϊστάμενον τοῦ Φαναρίου; Ἡ μήπως ὁ ἀδικώτατος διωγμὸς με χειροπέδες(!) τῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν τῆς Σκήτης τοῦ Προφήτου Ἠλίου;

Κατηγορεῖ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ δικαίως, τὸν Στυλιανὸν Αὐστραλίας ὡς «πολὺ μεγάλο αἱρετικόν». Τότε πόσο μεγαλύτερος πρέπει νὰ εἶναι ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ποῦ μέχρι σήμερα ἀποκαλεῖ «ἐκλεκτόν» του συνεργάτην τὸν Αὐστραλίας; Καὶ κάτι ἀκόμη. Γράφει ὅτι ἂν καταδικάσῃ ὁ πατριάρχης τὸν Αὐστραλίας «ὁ χριστοτερπὴς λαὸς θὰ τὸν ὑψώσῃ μέχρι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ!» Ὡστε μόνον αὐτὸ εἶναι τὸ ἀντικανονικὸν καὶ ἀντιπαραδοσιακὸ καὶ κακόδοξον στήν δρᾶσιν τοῦ πατριάρχου, ἢ ὑπεράσπισις τοῦ αἱρετικοῦ συνεργάτου του; Τὸ ὅτι ὁ ἴδιος ἐπικροτεῖ καὶ καλύπτει τὰς

Μακάρι νὰ ἦσαν μόνον τοῦ Αὐστραλίας! Μόνον οἱ ἀφελεῖς πιστεύουν κάτι τέτοιο. Ὅλες τὶς κακοδοξίες τῶν «ἐκλεκτῶν» συνεργατῶν τοῦ ὁ κ. Βαρθολομαῖος τὶς ἀσπάζεται, τὶς ἐπικροτεῖ καὶ τὶς... ὑπερβαίνει, ἀφοῦ γίνονται ὑπὸ τὴν κάλυψιν καὶ προστασίαν του!!.

Συνεπῶς εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ἐλέγχωμε τὸν ὑφιστάμενον καὶ νὰ ἀθωώνωμε τὸν... χειρότερον προϊστάμενον! Οὔτε ἡ συνεχὴς δημοσίευσις ἐπιστολῶν στὸν «Ἐκκλ. Ἀγῶνα» περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ προσδίδει τιμὴν εἰς αὐτόν. Εἶναι σὰν νὰ παρακαλεῖ ἐμμέσως τὸν κακόδοξον προϊστάμενον τοῦ Φαναρίου διὰ τὸ θέμα του... Συγχρόνως ὅμως καὶ λανθάνοντως ἀναγνωρίζει τὴν ἄδικον ἐξουσίαν καὶ κρίσιν τοῦ πατριάρχου, ἀφοῦ τόσο πολὺ τὴν ὑπολογίζει, κάτι ποὺ ἡ Ἀγ. Γραφὴ καὶ οἱ ἅγιοι ὁμολογηταὶ Πατέρες σαφῶς καταδικάζουν. (Βλ. Κανὼν ΛΒ' Ἀγ. Ἀποστ.: σσμ. 3· Ρ.Γ. 78, 492, Σπίθα, Ἰαν. 61).

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἄλλην θέσιν σας, ὅτι δηλαδὴ «κατηγορῶ (τὸν κ. Σωτηρόπουλον)» καὶ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, τὸν Μητροπολίτην Φλωρίνης Αὐγουστίνον, τὸν πατέρα Ἐφραίμ τὸν Φιλοθεΐτην... διότι δὲν προσεχώρησαν εἰς τὰς τάξεις τῶν παλααιοημερολογιτῶν» συνιστᾷ παραποίησιν τῆς ἀληθείας. Ἀπλῶς τονίζω ὅτι δὲν θὰ πρέπη πλέον νὰ κοινωνοῦν μὲ τοὺς οἰκουμενιστὰς καὶ τοὺς συνεργάτας των, ὅσοι θέλουν νὰ σεμνύνωνται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ παραδοσιακοῦ ὀρθοδόξου. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τὸν π. Ἐφραίμ ἔχω γράψει τὰ ἐξῆς, ἀναφερόμενος εἰς ἀντιπαραδοσιακὸν κήρυγμα τοῦ κ. Σωτηροπούλου, εἰς Καναδᾶ. (Βλ. Ἀγιορεΐτην Ἰούνιος '95, σ. 2).

«Ἐστὶ μὲ τὸ κήρυγμα αὐτὸ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἦταν σὰν νὰ ἔλεγε στοὺς πιστοὺς τοῦ Καναδᾶ ποὺ σκανδαλίζονται γιὰ τὶς κακοδοξίες τοῦ ἐπισκόπου των Σωτηρίου καὶ λοιπῶν οἰκουμενιστῶν. «Μὴ ἀπομακρύνεσθε τοῦ ἐπισκόπου σας, γιατί θὰ γίνετε κατάβρωμα τῶν δαιμόνων»! Ἐγκωμιάζων μάλιστα καὶ τὸν δρῶντα εἰς Καναδᾶ ἀγιορεΐτην Ἱερομόναχον Ἐφραίμ τὸν Φιλοθεΐτην, καὶ ὀνομάζων αὐτόν «δεύτερον Κοσμᾶν Αἰτωλόν», τί ἄλλο κάνει παρὰ νὰ προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ ὑπακούουν ἐν παντὶ στὸν ἐπίσκοπόν τους Σωτήριον, τὸν ἐπαινέτην τοῦ Βαρθολομαίου καὶ σύμμαχον τοῦ Στυλιανοῦ Αὐστραλίας; Διότι ὅταν ὁ π. Ἐφραίμ ὑπακούει καὶ κοινωνεῖ μὲ τὸν Σωτήριον χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται καθόλου, τί παράδειγμα θὰ πάρει ὁ πιστὸς λαός, ὅταν θελήσει νὰ γίνῃ «φρουρός» τῆς πίστεώς του;

Ἐκεῖνος ὅμως ὁ μακάριος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ποὺ τυγχάνει νὰ ἦτο καὶ αὐτὸς Φιλοθεΐτης, καταριότανε τοὺς παπικούς, ἐνῶ ὁ κ. Σωτήριος τοὺς ἔχει ἐν Χριστῷ ἀδελφούς! Πῶς λοιπὸν κοινωνῶν μαζί του ὁ π. Ἐφραίμ γίνεται νέος Κοσμᾶς Αἰτωλός; **Διατί κ. Σωτηρόπουλε ὁδηγεῖτε τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ στὸ στόμα τῶν λύκων;** Ἡ ἀπάντησις ὅμως εἶναι ἀπλή. Διότι ἂν δεχθεῖ ὅτι εἶναι λύκοι οἱ ποιμένες τοῦ πιστοῦ λαοῦ, καὶ συνεπῶς, ἀφοῦ εἶναι φρουρός τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ ἀντιδράσει, καὶ νὰ διακόψει τὴν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν, τότε πρέπει καὶ αὐτὸς νὰ κόψει κοινωνίαν μὲ αὐτούς, θὰ πρέπει καὶ ὁ Γέροντάς του, ὁ Σεβ. κ. Αὐγουστίνος νὰ διακόψει

κοινωνίαν, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἔχει ὡς συνέπειαν τὸν διωγμὸν καὶ τὶς καθαιρέσεις...

Τὰ κατορθώματα τῶν «ὀρώντων»...

Συνεχίζοντες τὸ κατ' ἐμοῦ κατηγορητήριον, γράφετε: «Ἐπίσης κατηγορεῖ καὶ ἀειμνήστους ἁγίους ἄνδρας τῶν ἡμερῶν μας, ὅπως τὸν π. Πορφύριον καὶ τὸν πατέρα Παῖσιον...». Ἐπειδὴ καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἔχει ἐκφράσει τὶς αὐτὲς σκέψεις στὸν «Σταυρὸν» (Δεκ. '94, σελ. 198), σᾶς παραθέτω τί τοῦ ἀπήντησα σχετικῶς.

«Ἀγαπητέ μοι κ. Σωτηρόπουλε... στὸ ἀνωτέρω σχόλιον θαυμάζεις τοὺς «ὀρώντας», ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖς, δηλαδὴ τοὺς προορατικούς, ὡς λένε οἱ πολλοί, ὅπως τὸν π. Παῖσιον, π. Πορφύριον καὶ ἄλλους. Καὶ τονίζεις ἐν συνεχείᾳ ὅτι οἱ ἀνωτέρω Γέροντες οὐδέποτε συνεβούλευσαν τοὺς πιστοὺς τοῦ νέου ν' ἀκολουθήσουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Γιατί μήπως τοὺς συνεβούλευσάν ποτε κάτι ποὺ νὰ τοὺς προστατεύῃ ἀπὸ τὰς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῶν δορυφόρων του; Οὐδέποτε! Διὰ θέματα πίστεως ἐτήρουν σιγὴν, σιγὴν ἔνοχον καὶ κατάκριτον κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας. Ὡμίλουν ὅμως κατὰ κόρον περὶ προσευχῆς καὶ ἐλεημοσύνης, πορευόμενοι χιλιόμετρα διὰ νὰ βροῦν ὕδατα ποιότητος ὑπὸ τὴν γῆν καὶ κρυμμένους... θησαυρούς(!), ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν συλούμενον θησαυρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τῶν δῆθεν φυλάκων της! Δὲν ἔχαναν δὲ εὐκαιρίαν νὰ προτρέπουν τοὺς πιστοὺς νὰ ὑπακούουν στήν Ἐκκλησίαν, τὸν Οἰκουμενικὸν δηλαδὴ πατριάρχην, τὸν Ἰάκωβον Ἀμερικῆς, τὸν Παρθένιον Ἀλεξανδρείας, τὸν Σωτήριον Καναδᾶ καὶ τὸν Στυλιανὸν Αὐστραλίας καὶ ὅλους τοὺς κοινωνοῦντας μὲ αὐτούς. Σύμφωνα μὲ τὴν τακτικὴν τοῦς αὐτῇ, οὔτε σὺ ἔπρεπε νὰ ἐλέγξης τὸν Αὐστραλίας Στυλιανὸν ἢ τὸν Σωτήριον Καναδᾶ, ὅπως δὲν τὸ ἔπραξαν καὶ οἱ «ὀρώντες» σου! Λησμονεῖς ὅτι ὁ π. Παῖσιος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφου «πῶς βλέπει τὴν παρουσία τοῦ Βαρθολομαίου εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον», τοῦ Βαρθολομαίου ἐπαναλαμβάνω, τοῦ ἀφορίσαντός σε, ἀπήντησε μετὰ σοβαρότητος: «Ὁ Θεὸς οἰκονόμησε αὐτὰ τὰ δύσκολα χρόνια τὸν καλύτερον πατριάρχην»!! (Καθημερινὴ 27.11.'93). Ἀσφαλῶς καὶ σὺ, ἀγαπητέ Νικόλαε, θὰ ντρέπεσαι γιὰ λογαριασμὸ τοῦ... «ὀρώντος»! Σοῦ ὑπενθυμίζω ἐπίσης ὅτι οἱ Ἀγιορεῖται πατέρες ποὺ στήριξαν τὸν Στυλιανὸν Αὐστραλίας στὶς κακοδοξίες του, ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς «ὀρώντες» ἔπαιρναν τὴν εὐλογίαν!

Μήπως μέχρι σήμερα τὴν αὐτὴν τακτικὴν δὲν ἀκολουθοῦν οἱ ἐπίσκοποι καὶ κληρικοὶ τοῦ Νέου, αἵρετικούς ἀποκαλοῦντες τοὺς παλααιοημερολογίτας, ἐνῶ συγχρόνως ἀγκαλιάζουν τοὺς πρᾶγματι αἵρετικούς παπικούς (καὶ μόνον αὐτούς;), θεωροῦντες μεγάλην τὴν τιμὴν νὰ συλλειτουργήσουν μὲ τὸν ἀρχαιοκουμηνιστὴν καὶ λατινόφρονα Βαρθολομαῖον, ἢ μετὰ τοῦ συμπροσευχηθέντος καὶ μὲ πυρολάτρας ἀκομῆ στήν Ἀσσίζη Μεθοδίου Φούγια;

Είναι ποτέ δυνατόν αυτοί οι «όρώντες» που αδιαφορούν για τις ανωτέρω κακοδοξίες ν' αποτελούν κριτήριο Όρθοδοξίας; Δεν βλέπεις ότι είχαν γίνει παίγνιον του Πονηρού, αφού τίποτα από τα λεγόμενά τους δεν έναρμονίζεται προς τον Πατερικόν, αντιαιρετικόν λόγον, γενόμενοι αίτια να παραμένουν τόσαι ψυχαι εις την κοινωνίαν της αίρέσεως; Δεν ένθυμείσαι ότι και εις τὸ παρελθόν μερικοὶ πράγματι ἅγιοι ἠκολούθησαν ἐν τῇ ἀπλότητί τους τὴν αἵρεσιν, χωρὶς ὅμως νὰ τοὺς μιμηθοῦν στὴν πορεία τους τὴν ὀλισθηρὰν οἱ τότε φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας ὁμολογῆται πατέρες;

Ἀναλογίσου τὴν «εὐγένειαν» καὶ «καλωσύνην» τῶν συγχρόνων αἰρετικῶν, Χιλιαστῶν καὶ Προτεσταντῶν, Εὐαγγελικῶν, Πεντηκοστιανῶν κλπ., ἰδίως τῶν διδασκάλων των. Γιατὶ δὲν μᾶς συγκινεῖ καθόλου αὐτὴ τους ἡ «εὐγένεια»; Διότι γνωρίζομεν ὅτι ἔχουν σαθρὰ δόγματα καὶ διδασκαλίας. Κάτι παρόμοιον πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ με τοὺς λόγους τῶν «όρώντων». Ἐφ' ὅσον ἔρχονται σὲ κραυγαλέαν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν σεβασμίαν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, δὲν θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν καμμία προσοχὴ στοὺς λόγους τους. Θὰ πρέπει νὰ τοὺς βλέπουμε ὡς παγίδες πρὸς ἀπώλειαν ἀπλῶν ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε!

Συνεπῶς γιὰ θέματα πίστεως καὶ ὁμολογίας, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν ποίαν ὁδὸν τηρεῖ ἡ ἐτήρησεν ὁ π. Ἰουστίνος ἢ ὁ π. Πορφύριος, ἀλλὰ ποία πρέπει νὰ τηρηθῇ σύμφωνα πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας. Γι' αὐτὸ λέγονται καὶ Κανόνες, ὥστε νὰ κανονίζωμεν ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐντελλόμενα...

Γιὰ τὰ ανωτέρω θὰ μοῦ ἀντεῖπεις ἀσφαλῶς: Καὶ ποῦ θὰ πάμε π. Θεοδώρητε; δὲν βλέπεις πόσες παρατάξεις εἶναι οἱ Παλαιοημερολογῖται; Συμφωνῶ ὅτι αἱ διαιρέσεις των συνιστοῦν καὶ τὴν «ἀχίλλειον πτέρνα» των, ἀλλ' οὐδόλως δέχομαι ὡς λογικὸν καὶ θεολογικὸν ἐπιχείρημα τὴν ἐν λόγῳ ἔνστασιν καὶ ἰδοὺ διατί: Ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχον οἱ παλαιοημερολογῖται: τί θὰ ἔπρεπε νὰ πράξουν οἱ νεοημερολογῖται; Νὰ κοινωνοῦν ἀδιαφόρως καὶ συνεχῶς με τὴν κακοδοξίαν, ἀνεχόμενοι τὰ πάντα, ὡς πράττουν σήμερα; Καὶ κάτι ἄλλο: κατὰ τὴν γνώμη σου, ΠΟΤΕ θὰ πρέπει νὰ διακόψουν κοινωνίαν με τοὺς κακοδοξοῦντας οἱ νεοημερολογῖται κληρικοὶ καὶ λαϊκοί; ΤΙ ΑΛΛΟ, κατὰ τὴν κρίσιν σου, πρέπει νὰ πράξουν οἱ Οἰκουμενισταί, ὥστε οἱ «συντηρητικοί», ὡς ἀποκαλοῦνται, ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί, νὰ τοὺς ἀποκηρύξουν;

Μὲ προτρέπεις νὰ ἐρευνήσω καὶ νὰ εὔρω κάτι «ποῦ θὰ έναρμονίσῃ μέσα μου τὴν σκέψιν τῶν Πατέρων με τὴν θεοφιλῇ βιοτὴ τῶν «όρώντων». Ἀδυνατῶ νὰ τὸ εὔρω! Καὶ τοῦτο, διότι ὁ λόγος καὶ ἡ πρᾶξις τῶν ἁγίων Πατέρων ἦσαν τῆς αὐτῆς συχνότητος· ἐδίδασκον πράττοντες καὶ ἔπραττον διδάσκοντες. Τῶν «όρώντων» ὅμως ποῦ θαυμάζεις, ὁ λόγος τους βρίσκεται σὲ τελείαν ἀντίθεσιν με τὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων! Καὶ τοῦτο, διότι οἱ ἅγιοι ἐτόνιζαν ὅτι «δὲν δυνάμεθα νὰ σωθῶμεν, ἂν ἔχωμεν βίον ὀρθόν, ἀλλ' ἀμελῶμεν τῶν ὀρθῶν δογμάτων» (Χρυσοστ. ὁμ. ιγ' Γέν.).

Μία ἄλλη, συνεπῶς, ἐναρμόνησις μᾶς χρειάζεται· ἡ

τοῦ βίου μας με τὴν ἀληθεύουσα διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀνήκωμεν εἰς Αὐτήν, καθόσον «οἱ τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας εἰσίν», κατὰ τὸν μέγα Παλαμᾶν.

Οἱ τῆς ἀληθείας, λοιπόν, εἶναι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὄχι οἱ κοινωνοῦντες με τὰ Ρωμεῖκα πατριαρχεῖα, ὡς συνεχῶς τονίζεται. Πρέπει νὰ τὸ μάθωμε ὅλοι μας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει μυστικά καὶ μυστηριακά καὶ ὄχι διοικητικά θεμέλια, γιὰ νὰ μὴ πάθωμεν αὐτὸ ποῦ ἔπαθαν καὶ οἱ Δυτικοί, ποῦ ἀκολούθησαν τὸν πάπα στὶς πλάνες, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦν ἐκτὸς Ἐκκλησίας!

Σοῦ ὑπενθυμίζω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ἤδη τὸ πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας ἐκοινώνησε με τοὺς αἰρετικούς Μονοφυσίτας καὶ τὸ γεγονὸς πέρασε ἀπαρατήρητο! Εἰς δὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀκαδημίας) λειτουργεῖ Μονοφυσίτης ἱερεὺς! Αὐτὰ δὲν ἐνοχλοῦν τοὺς ἐπισκόπους τοῦ νέου, μόνο σπεύδουν νὰ σφραγίσουν τὸν ἰδιωτικὸν Ναὸν τοῦ π. Ἀνδριανοῦ στὴν Ζάκυνθον, διότι ἠκολούθησε τὸ πάτριον ἡμερολόγιον!

Σκέψου τα ὅλα αὐτά, ἀγαπητὲ Νικόλαε, καὶ προσευχήσου νὰ σὲ ἐνισχύσῃ ὁ Θεὸς ν' ἀκολουθήσῃς τὴν γραμμὴν τῶν ἁγίων Πατέρων μας, διότι εἶναι πολὺ θλιβερόν, ν' ἀγωνίζεσαι μιὰ ζωὴ κατὰ τῶν διαφορῶν αἰρετικῶν, καὶ τελικῶς νὰ εὕρισκεσαι σὲ κοινωνία, μετὰ τῆς «παναιρέσεως» τοῦ αἰῶνος μας, τὸν Οἰκουμενισμόν!

Αἱ πτώσεις τοῦ π. Ἐπιφανίου

Αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια κ. Διευθυντά. Προσπαθεῖτε με τὰ ψευδοδεκανίκια τῶν διαφορῶν «όρώντων» νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἀντιπαραδοσιακὴν σας τακτικὴν, ἐλλεῖπει σοβαρῶν παραδειγμάτων ἐκ τῆς Ἱστορίας. «Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας δὲν σᾶς δικαιώνει εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀντίληψίν σας», μοῦ γράφετε, χωρὶς ὅμως νὰ μοῦ ἀναφέρετε οὔτε ἓνα παράδειγμα ποῦ νὰ δικαιολογῇ τὴν ἄποψίν σας.

Αὐτὸ ποῦ ἱσχυρίζεσθε προσεπάθησε νὰ τὸ κάνῃ ἀπὸ τὸ 1969 ὁ «σοφὸς ἀρχιμανδρίτης» σας π. Ἐπιφάνιος, καὶ τὸ μόνον ποῦ κατῴρθωσε ἦταν νὰ συσκοτίσῃ τὴν ἐν προκειμένῳ διανεγέστατην ἀλήθειαν. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ νὰ παρασύρῃ διὰ τῆς «σοφίας» του καὶ πλείστους Ἀγιορείτας πατέρας, οἱ ὅποιοι, δυστυχῶς, τὸν ἔχουν εἰς ὑπόληψιν. Δὲν ἀμφισβητῶ τὰς διανοητικὰς του ἱκανότητας καὶ τὴν ἀσκητικότητα τοῦ ἀνδρός· πολλοὶ ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν εἶχαν τὰ ανωτέρω προσόντα ἀλλὰ κατέληξαν εἰς αἵρεσιν, ἢ τὸ λιγώτερον, ἐπολέμησαν τὴν ἀλήθειαν. Αὐτὸ ποῦ τοῦ ἀμφισβητῶ εἶναι ἡ ἐν ταπεινώσει ὑπακοή του στὴν πατερικὴν διδασκαλίαν τῶν ὁμολογητῶν τοῦ παρελθόντος. Συγγράφων κατὰ τῶν ζηλωτῶν σκοπὸς του ἦτο ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐξουθένωσις αὐτῶν. Με αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν ἡρμήνευσε ἱεροὺς Κανόνας καὶ γεγονότα τῆς ἱστορίας, καταλήξας ἓνας ἄριστος... σύμμαχος τῶν Οἰκουμενιστῶν! Δυστυχῶς μέχρι σήμερα καὶ ἐσεῖς ἐνεργεῖτε ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν συγγραφῶν του. Γι' αὐτὸ καὶ με προτρέπετε «νὰ διαβάσω μετὰ προσοχῆς»

τὸ βιβλίον τοῦ ἀειμνήστου σοφοῦ ἀρχιμανδρίτου «Τὰ δύο ἄκρα». Πόσον ἀγνοεῖτε τὰ πράγματα! Τὸ ἔχω διαβάσει καὶ ἔχω ἀναιρέσει ὅλα τὰ σχετικὰ ἐναντίον τοῦ ζηλωτισμοῦ ἄρθρα του διὰ τρίτην φορὰν σὲ βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ ἀντίδοτον», Ἀθήναι 1990, σσ. 220.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔργον του ὁ π. Ἐπ. ἐνῶ ἀφιερώνει 40 σελίδες κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐναντίον τοῦ ζηλωτισμοῦ ἀφιερώνει τετραπλάσιες! Βλέπετε ἐκινδύνευε ἡ Ὁρθοδοξία ἀπὸ τοὺς ζηλωτὰς τῶν πατρικῶν παραδόσεων καὶ ἔπρεπε ν' ἀγωνισθῇ ρωμαλέως κατ' αὐτῶν ὁ ἐπαινέτης τῶν ἐκάστοτε ἀρχιεπισκόπων...

Διὰ μίαν πληρεστάτην γνῶσιν τῶν πραγμάτων σὰς ταχυδρομῶ «Τὸ Ἀντίδοτον» καὶ ἀναμένω τὴν κριτικὴν σας, ὥστε διὰ τοῦ διαλόγου, τὸν ὅποιον ἀπέφυγεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος, νὰ διδαχθοῦμε ὅλοι μας. Πρὶν τελειώσω, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς συστήσω, νὰ ἀλλάξετε τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος σας καθὼς καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, καθότι ἔρχονται εἰς τελείαν ἀντίθεσιν μετὰ τὴν πορείαν σας...

Σὰς χαιρετῶ μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ἱερομόναχος Θεοδώρητος.

«Ὁ,τι θὰ πῇ ἡ Ἐκκλησία»

Ἔχει γίνεи πλέον σύνθηδες ἐπιχείρημα στὰ χεῖλη ὅλων τῶν οἰκουμενιστῶν ἢ φράσις: «ὑπακοὴ σὲ ὅ,τι πεῖ ἡ Ἐκκλησία». Καὶ λέγοντες «Ἐκκλησία» ἐννοοῦν τοὺς οἰκουμενιστὰς ἱεράρχας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἑλβετίας, Αὐστραλίας κ.λ.π. Τὴν ἰδίαν φράσιν μετεχειρίσθη προσφάτως στὴν πασχαλινὴ του ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ ὁ Καναδᾶ Σωτήριος. Ὅποιος ἐμπαιγμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ!..

Ἀντὶ λέγοντες ὑπακοὴ στὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐννοοῦν ὑπακοὴν στὴν διδασκαλίαν αὐτῆς, Δόγματα, Κανόνας καὶ Παραδόσεις, αὐτοὶ ἐννοοῦν τίς... δικές τους ἀποφάσεις, τίς συνήθως ἀντορθόδοξες καὶ ἀντικανονικές. Καὶ πῶς νὰ μὴ εἶναι ἀντικανονικές, ἀφοῦ γι' αὐτοὺς καὶ μάλιστα τὸν ἀρχηγό τους, τὸν κ. Βαρθολομαῖον, οἱ ἱεροὶ Κανόνες ἀποτελοῦν «τείχη αἰσχύους»!! Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦδη ἀπὸ τὸ 1970 διεκήρυττεν ἐγγράφως ὅτι «...δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν σήμερον καὶ πρέπει νὰ τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις αἱ κανονίζουσαι τὰς σχέσεις τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους καὶ ἑτεροθρήσκους. Δὲν δύναται ἡ Ἐκκλησία νὰ ἔχη διατάξεις ἀπαγορευούσας τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ἑτεροδόξων καὶ τὴν μετ' αὐτῶν συμπροσευχὴν, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς προσεύχεται ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῶν...»!! («Περὶ τὴν κωδικοποίησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων...», Θεσσαλονίκη 1970, σ. 73).

Διαγραφὴ λοιπὸν συνιστοῦν οἱ οἰκουμενισταὶ παντὸς Κανονικοῦ ἐμποδίου προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τερατώδης ἑνωσις ψεύδους καὶ ἀληθείας, καὶ

μάλιστα μετὰ τὴν πρόφασιν, ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπιθυμίαν τῆς Ἐκκλησίας, διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας! Καὶ ὁμῶς ὑπάρχουν ἀκόμη «συντηρητικοί» ἱεράρχαι καὶ θεολόγοι ποὺ θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν ὑπακοὴν καὶ συνεργασίαν μετὰ τέτοιους ποιμένας, φοβούμενοι μήπως εὐρεθοῦν... ἐκτὸς Ἐκκλησίας, ἐὰν θὰ διακόψουν τὴν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν, τὴν ὁποίαν διακοπὴν ἐπαινεῖ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν ἱερῶν τῆς Κανόνων. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀντιπαραδοσιακῆς αὐτῆς πολιτικῆς τὰ βλέπομεν καθημερινῶς: πλήρης καταφρόνησις παντὸς πατρικοῦ ὁροῦ καὶ ὁρίου, διωγμὸς τῶν ἀνθισταμένων ὀρθοδόξων, ἐναγκαλισμὸς τῶν αἱρετικῶν... Κατόπιν τούτου μία εἶναι ἡ λύσις: ἡ συντομωτέρα ἀπαλλαγὴ τῶν πιστῶν ἀπὸ τέτοιους ποιμένας, προτοῦ κολασθοῦν μαζί τους...

Περὶ ἀντιχαλκηδονίων...

Μετὰ τὴν «Εἰσήγησιν» (Φεβρ. '94) καὶ τὸ «Υπόμνημα» (Μάιος '95) ἡ ἐκδοσις τοῦ: «Παρατηρήσεις περὶ τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ἀντιχαλκηδονίων» (Φεβρ. '96) τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἀγίου Ὁρους ἐχαροποίησε ὑπερβαλλόντως ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους. Καθ' ἡμᾶς μετὰ τὸν «Ἀγιορειτικὸν Τόμον» (ιδ' αἰ.) αἱ «Παρατηρήσεις...» ἀποτελοῦν τὸ θεολογικώτερον κείμενον ποὺ ἐξέδωκε τὸ Ἅγιον Ὅρος. Ἀς μᾶς ἐπιτραποῦν ὁμῶς μερικαὶ παρατηρήσεις:

α) Πρέπει νὰ ὑπογραφῇ ὀνομαστικῶς ὑφ' ὅλων τῶν Καθηγουμένων, Δικαίων καὶ Γερόντων τοῦ Ἀγ. Ὁρους. Τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποιοὶ ἀρνήθηκαν νὰ τὸ ὑπογράψουν. β) Θὰ πρέπει ἐπίσης διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ τοῦ κείμενον αὐτὸ οἱ ὑπογράφωντες νὰ μνηθοῦν τοὺς ὑπογράφαντας τὸν «Ἀγιορειτικὸν Τόμον» πατέρας, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ τελευταίου ὑπογράφαντος Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὁρους Ἰακώβου ἐδήλωσαν: «Καὶ τοῦτο μετὰ πάντων προσγράφων» ὅτι τὸν μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ἁγίοις καθὼς καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ μικρῶ πρό ἡμῶν, πατέρες ἡμῶν, ἡμεῖς τὴν αὐτοῦ κοινωνίαν οὐ παραδεξόμεθα».

Διότι εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον αὐτὸ ποὺ συνέβη προσφάτως εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου, νὰ προεξάρχη αὐτῆς ὁ... ὑπασπιστὴς ἐπίσκοπος τοῦ κ. Βαρθολομαίου! Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ ποίαν ἢ ἀντίδρασιν; κατὰ τῶν ἀψύχων κειμένων ἢ τῶν συνταξάντων αὐτά; Κατὰ τῶν συνταξάντων μόνον ἢ κυρίως κατὰ τῶν ὑφηγητῶν καὶ ἐμψυχωτῶν τῆς ἀντικανονικῆς προσπάθειας; Γράφομεν διὰ νὰ φαινώμεθα Ὁρθόδοξοι, ἢ τηροῦμεν τὰ γεγραμμένα διὰ νὰ παραμείνωμεν Ὁρθόδοξοι; Τὸ συνεχὲς πρόβλημα τοῦ Ἀγίου Ὁρους: ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ θεωρίας καὶ πράξεως: ἐνῶ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ὅτι ἡ δευτέρα καὶ ἄνευ τῆς πρώτης οἰκοδομεῖ καὶ σώζει, ἐνῶ τὸ ἀντίθετον οὐδένα δικαιώνει...

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης — Τιμὴ τεύχους 25 δρχ.

Διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ — Τ.Θ. 27. 844 00 — ΠΑΡΟΣ

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίννης 7, 105 53 — Ἀθήνα — Τηλέφ. 32.16.295